

ХЛОПЧИКИ- БЛИЗНЮКИ РЕВЕКИ

У світі завжди були двійнята і трійнята, а іноді – четвернята й п’ятірнята. Колись жили собі дуже важливі хлопчики-близнюки, діти Ісака й Ревеки. До народження цих хлопчиків їхні батьки прожили в шлюбі двадцять років. Як і їхній батько Ісак, і їхній дідусь Авраам, ці хлопчики були дуже важливі в очах Бога, тому що Він обіцяв чудові речі для сім’ї Авраама.

Одна особливість цих хлопчиків-близнюків, яка відрізняла їх від багатьох інших близнюків, полягала в тому, що вони не були схожі один на одного. Їх звали Яків та Ісав. Біблія говорить нам, що тіло Ісава було вкрите рудим волоссям. Хіба це не дивно? Але саме цим він відрізнявся від Якова, у якого не було волосся на тілі. О, я думаю, у нього було волосся на голові, але не багато на тілі.

Коли Ісав став дорослим, він проводив багато часу на полюванні, і Біблія говорить нам, що він був дуже хорошим мисливцем. Його руде волосся, однак, не мало до цього жодного відношення. Яків вів більш спокійне життя, перебуваючи в наметах. Імовірно, він працював у полі, а також розводив овець і велику рогату худобу.

У Біблії говориться, що Ісак дуже любив Ісава. Коли Ісав приходив з полювання, він завжди приносив додому смачне м’ясо. Але Біблія говорить, що Ревека, мати хлопчиків, любила Якова більше, ніж Ісава.

Колись Бог відкрив Ревеці, матері близнят, що Яків буде тим, кого Він особливо благословить. Можливо, саме з цієї причини вона любила Якова більше, ніж Ісава. Читаючи біблійну історію про двох хлопчиків, ми дізнаємося, що Бог дуже любив Якова, тому що той вірив, що Божі обітниці здійсняться!

Чудова обітниця, яку Бог дав дідусеві Якова, Аврааму, і його батькові, Ісаку, була дуже дорога Якову, і він хотів зробити все можливе, щоб ця обітниця належала йому. У Біблії ця обітниця називається «право первородства».

Ісав уважав, що право первородства належить йому, тому що він народився першим і, отже, був старшим з двох. Але Бог пояснив його матері, що Він хоче, щоб Яків був справжнім спадкоємцем обітниці. Безсумнівно, мати Якова розповіла йому про все це й про те, що Бог сказав їй, тому він шукав можливості отримати первородство, як того хотів Бог.

Одного разу Ісав був на полюванні і прийшов додому дуже голодний. Яків залишався вдома і приготував смачну страву, яка в Біблії називається «сочевичне вариво». Ймовірно, це було щось дуже схоже на квасолевий суп. Думаю, ви знаєте, що цей суп дуже апетитний, якщо його правильно приготувати. Коли Ісав прийшов з полювання й попросив у Якова його смачної страви, Яків сказав Ісаву, що дасть її йому, якщо взамін отримає обіцяне право первородства.

Для Ісава це здалося дуже доброю угодою, тому що він не мав такої віри в Божі обітниці, як Яків. Коли Ісав був голодний, смачна їжа була для нього набагато важливішою від усіх обітниць, даних Богом. Тому він погодився продати Якову право первородства, щоб отримати щось смачне поїсти! Як ми побачимо, Ісав зробив велику помилку, повівшись таким чином.

Отож, хлопчики й дівчатка, це є правдою і сьогодні. Те, що Бог обіцяв нам, набагато важливіше, ніж щось поїсти, коли ми голодні, або задовольнити будь-яке інше бажання, яке ми можемо мати. Звичайно, Ісав згодом шкодував про свій учинок. Але коли він продав своє первородство за поживу, було вже пізно що-небудь змінити. Тепер воно належало Якову не тільки тому, що Бог хотів, щоб воно належало йому, а й тому, що він купив його в Ісава. І Яків цінував це, бо вірив Божим обітницям.

Багато років по тому, коли батько хлопчиків був уже старий і не сподівався прожити довго, він захотів дати своє благословення тому синові, якому належало первородство. Сьогодні батьки такого не роблять, але вони робили це, коли жили Авраам, Ісак та Яків. У ті часи був звичай, за яким, коли батько ставав старим, він скликав свою сім'ю, висловлював їй свої добрі побажання й нагадував про обітниці, які Бог дав йому та його дітям. Вони називали це «дати благословення», і коли батько давав дитині благословення, його не можна було змінити.

Їхній батько не знав, що Ісав продав своє первородство Якову, тому попросив Ісава піти в поле й принести йому м'яса на вечерю. Він сказав Ісаву, що хоче дарувати йому своє благословення перед смертю.

Ревека, мати близнюків, чула, як Ісак говорив це Ісаву, і знала, що благословення, яке Ісак мав намір дати Ісаву, насправді належить Якову. Ісав, бачте, був не зовсім чесний, чи не так? Він продав первородство Якову, а тепер, не пояснюючи батькові, хотів повернути його собі.

Але Ревека, яка любила Бога, знала, що Бог хоче, щоб Яків отримав це первородство, тому вона намовила Якова, щоб він отримав благословення від свого

батька до того, як Ісав повернеться з полювання. Вона сказала Якову заколотися козеня й приготувала його, щоб він відніс батькові.

Ісак уже зістарівся й був сліпий, тому не міг бачити, хто приніс йому вечерю – Ісав чи Яків. Крім того, мати Якова обклала шкірою козеняти його руки. Руки Якова стали схожі на руки Ісава, тому Ісак був упевнений, що це дійсно Ісав, і поблагословив його.

Таким чином Яків отримав від свого батька право первородства, яке купив у Ісава. З цього дня всі обітниці, які Бог дав дідові Якова, Аврааму, і його батькові, Ісаку, належали йому! Тепер він повинен був стати тим, кого Бог буде використовувати у Своїм чудовому плані, щоб Його обітниці здійснилися!

ЗАПИТАННЯ

- Хто були перші хлопчики-близнюки, згадані в Біблії, і чи були вони схожі один на одного?
- Що таке право первородства, і чому Ісав продав своє первородство Якову?
- Чому Ребека, мати Якова, хотіла, щоб благословення первородства отримав він, а не Ісав?